

Expunere de motive

Carta Socială Europeană este un tratat european deschis spre semnare la Torino în 1961 și care a intrat în vigoare în anul 1966, conform căruia statele membre ale Consiliului Europei părți contractante la Cartă se angajează să respecte drepturile sociale și economice fundamentale. Carta Socială vine ca o completare la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care garantează drepturile civile și politice.

În urma revizuirii sale, Carta Socială Europeană revizuită în 1996, care a intrat în vigoare în 1999, se va substitui treptat tratatului inițial din 1961.

Până în prezent, Carta (fie Carta din 1961, fie versiunea revizuită) a fost ratificată de un număr de 43 de state: Albania, Andorra, Armenia, Austria, Azerbaidjan, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Cehia, Cipru, Croația, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Georgia, Germania, Grecia, Irlanda, Islanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Macedonia, Malta, Moldova, Muntenegru, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, Regatul Unit, România, Rusia, Serbia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina, Ungaria.

Carta este completată prin trei protocoale:

- a) Protocolul Adițional din 5 mai 1988, care garantează patru noi drepturi;
- b) Protocolul de Amendare din 21 octombrie 1991 sau Protocolul de la Torino, care restructurează procedura de control;
- c) Protocolul Adițional din 9 noiembrie 1995, care stabilește sistemul de reclamații colective.

În **1995** Consiliul Europei, ca parte a procesului de revitalizare a Cartei Sociale Europene, a adoptat un **Protocol Adițional** care prevede un **sistem de plângeri colective**.

Părțile Contractante la Protocol recunosc următoarelor organizații dreptul de a face reclamații, invocând aplicarea nesatisfăcătoare a Cartei:

- a) organizațiile internaționale de angajatori și angajați;
- b) organizațiile internaționale neguvernamentale cu statut consultativ pe lângă Consiliul Europei și înscrise pe lista stabilită în acest scop de către Comitetul Guvernamental;
- c) organizațiile naționale reprezentative ale angajatorilor și angajaților din jurisdicția Părții Contractante împotriva căreia a fost făcută reclamația;

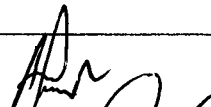

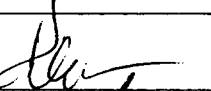
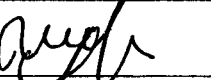

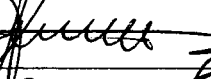
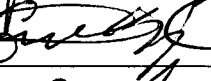
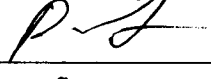
d) orice stat contractant poate recunoaște dreptul altor organizații naționale neguvernamentale reprezentative aflate sub jurisdicția sa, care sunt în mod special calificate în materiile reglementate de Cartă, să depună reclamații.

Plângerile colective trimise în conformitate cu Protocolul Adițional din 1995 privind sistemul plângerilor colective vor fi adresate Secretarului Executiv, care acționează în numele Secretarului General al Consiliului Europei. Plângerile vor fi semnate de persoanele competente să reprezinte organizația reclamantă.

Pentru întărirea sistemului democratic din România și a consolidării drepturilor omului este necesară ratificarea Protocolului Adițional referitor la plângerile colective încheiat la Strasbourg la 9 noiembrie 1995 la Carta Socială Europeană deschisă spre semnare la Torino la 18 octombrie 1961.

Anexăm în copie, varianta oficială în limba engleză și limba franceză precum și varianta tradusă în limba română.

Inițiatori:

Nr. crt	NUME PRENUME	DEPUTAT/ SENATOR	SEMNĂTURA
1.	CHIRIȚĂ Dumitru	Deputat	
2.	GEOANĂ Mircea-Dan	Senator	
3.	Condusătorul Șoferilor	Deputat	
4.	MIHAI NEAGU	Senator	
5.	IONIȚĂ DAN	SENATOR	
6.	CROITORU CĂTĂLIN	SENATOR	
7.	TĂTĂRU DAN	SENATOR	
8.	Gust Florentin	Deputat	
9.	ROTARU RĂZVAN	DEPUTAT	
10.	SCARLAT IRIZA	DEPUTAT	